

Cum Îl alegem întotdeauna, fără șovăire, pe Dumnezeu

de Aurea Mutulescu
foto Robert Leontescu

În după-amiaza de răscruce între lumi, la kilometrul 0 al Bucureștiului s-a auzit una dintre cele mai neașteptate scandări: „Vom muri și vom fi liberi!”

Pentru acel timp, în acel loc unde armata își făcuse deja apariția cu puștile încărcate, strigătul acesta a însemnat prăbușirea zidurilor din conștiință, mai grele decât toate zidurile de piatră construite vreodată de dictatori. Fără încrâncenare, ba tocmai cu o exaltare pe care doar izbucnirea adevărului înlăuntrul inimii o poate aduce – lozinca aceasta s-a auzit iar și iar, urmată de fiecare dată de altă scandare: „Există Dumnezeu!”

Exclamație-uluiere. Exclamație-epifanie. În fond împreună, cele două formulări care au fost rostite de sutele de oameni prezenți atunci în stradă au sintetizat într-o înflăcărare lipsită de echivoc iubirea pentru adevărata viață.

Au afirmat faptul că libertatea e mai presus chiar decât existența noastră fizică și au mărturisit Chipul etern impregnat în ființa chiar și a celor care până atunci nu se considerau credincioși. Era 21 decembrie 1989, după 45 de ani de comunism care a făcut tot posibilul să clatine

relația românilor cu sacrul și să le ștergă din conștiință setea de libertate.

Numai că libertatea este esența noastră de făpturi dumnezeiești. Este în fapt apogeul darurilor primite de la Tatăl Ceresc. Orice altă înzestrare avem de la El nu și-ar atinge împlinirea reală dacă nu am avea libertatea să alegem încotro îndreptăm întreaga energie a sufletului, pentru ce suntem gata să facem sacrificii.

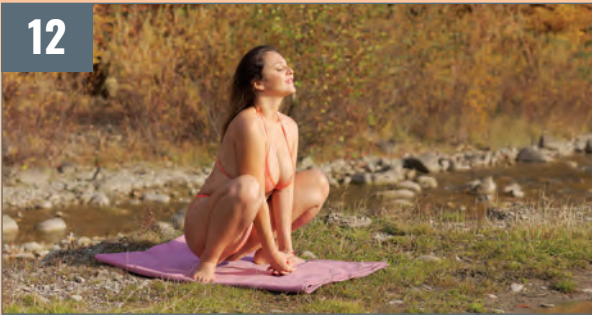
Păcăliți, așa cum avertiza Mircea Eliade, cu promisiunea drepturilor pe care societatea ni le acordă, s-a pierdut însă înțelegerea faptului că a fi liber înseamnă ceea ce trăiești interior, ceea ce nu poate fi condiționat de niciun regim și de nicio pretinsă mărinimie a autorităților.

Pentru omul de azi, libertatea în plenitudinea sa nu înseamnă mare lucru, căci așteptările lui se împotmolesc pe orizontală, iar dacă este posibilă simpla satisfacere a dorințelor sale, dacă statul, statutul personal, conjuncturile de viață îi permit să-și atingă scopurile se consideră liber. Liber să aibă plăcerea de la care așteaptă împlinirea. Aceasta nu definește însă libertatea, ci gradul de înlănțuire.

A ști în schimb că orice ți s-ar lua, orice ți s-ar refuza, orice ai pierde, esența ființei tale rămâne nealterată, neîngenuncheată, scăldată glorios în lumină este chiar starea în care simți vibrația libertății, pentru că simți fără opreliști prezența lui Dumnezeu înlăuntrul tău.

Gesturile eroice sunt alegeri care devin posibile când ne înfrângem spaima că am putea pierde ceva. Ele se bizuie pe demnitatea noastră primordială – cea care ne face să ne respectăm obârșia nematerială.

În timpuri când domnește confuzia, eroismul pare din ce în ce mai greu de atins. Dar atunci e nevoie mai mult decât oricând să ne întrebăm încotro ne îndreptăm fiecare pas, fiecare decizie, pentru a ne păstra verticalitatea și a putea să alegem mereu libertatea, să-L alegem fără șovăire pe Dumnezeu.

04

DEZVĂLUIRI ESENȚIALE

referitoare la adevăratele scopuri
ascunse ale acestei

„PANDEMII” ARTIFICIALE,

prin care se urmărește totodată o funestă și satanică păcălire a tuturor oamenilor, spre a accepta o definitivă marcă izotopică prin consimțământ cu sinistrul semn diabolic al Fiarei despre care există deja profeții clare în Apocalipsă (V)

Dat fiind faptul că actualmente, iată, trăim cumplite vremuri apocaliptice, vă sfătuim să faceți cunoscute toate conferințele cu această temă tuturor prietenilor și cunoștințelor, deoarece informațiile pe care vi le punem la dispoziție sunt fundamentale.

Ținem să precizăm că, de fapt, conținutul acestor conferințe nu se adresează ființelor umane letargice, sceptice, obtuze, ignorante, lipsite de intuiție spirituală, proaste, care, datorită somnului cel de moarte al inteligenței în care deja se află cufundate, se vor pripi complet anapoda să gândească sau chiar să susțină cu o convingere tâmpă, ce este de nezdruncinat, că toate acestea sunt imposibile.

de profesor de yoga
Gregorian Bivolaru

Cuprins

01 Editorial

Cum Îl alegem întotdeauna, fără șovăire, pe Dumnezeu

Actualitate

04 Dezvăluiri esențiale referitoare la adevăratele scopuri ascunse ale acestei „PANDEMII” ARTIFICIALE, prin care se urmărește totodată o funestă și satanică păcălire a tuturor oamenilor, spre a accepta o definitivă marcă izotopică prin consimțământ cu sinistrul semn diabolic al Fiarei despre care există deja profeții clare în Apocalipsă (V)

Trăiește întotdeauna cât mai sănătos

12 *Kashtha Takshanasana*

Postura tăietorului de lemne

Spiritualitate

14 Modul în care altruismul, empatia profundă și compasiunea contribuie din plin la elevarea nivelului global de vibrație planetar

Ultima frontieră

24 Starea optimă de sănătate - o reflectare evidentă a vieții noastre lăuntrice

Spiritualitate

32 Lupul cel bun și lupul cel rău ce există în ființa noastră, în universul lăuntric al fiecăruia dintre noi (I)

Trăiește întotdeauna cât mai sănătos

40 O serie de posturi trupesti clasice eficiente și simple ce dinamizează, echilibrează, armonizează ființele umane ce aparțin tipologiei constituționale ayurvedice *Kapha Dosh*

Spiritualitate

48 Unele comentarii noi, revelatoare, la străvechiul text spiritual fundamental *Bhagavad Gita*, ce sunt deosebit de utile tuturor aspiranților la o rapidă transformare lăuntrică și desăvârșire, care au curajul să le pună neîncetat în practică (V)

Autocunoaștere

98 *Mukula Mudra* - Gestul cel generator de echilibru al mugurelui

Trăiește întotdeauna cât mai sănătos

64 Scorțișoara, cuișoarele și anasonul stelat

Trei ajutoare de mare nădejde în timpul anotimpului rece

Trăiește întotdeauna cât mai sănătos

70 O incursiune surprinzătoare, pasionantă în anatomia subtilă ezoterică a ființei umane - centrul subtil de forță *ajna chakra*

Trăiește întotdeauna cât mai sănătos

78 *Eka Pada Sarvangasana*

Postura lumânării ce este realizată cu un singur picior

Actualitate

82 Un ghid total incorect politic - De la noua dezordine LGBTQ+ la revelația extraordinară a Androginului Glorios Dumnezeiesc

Autocunoaștere

92 Imaginea de sine - Un castel alcătuit din cărți de joc pentru confortul ego-ului nostru

Yoga Sfera

96 Biblioteca cea valoroasă, fără de sfârșit

Yoga Sfera

98 Motor și acțiune!

Starea optimă DE SĂNĂTATE

O reflectare evidentă a vieții noastre lăuntrice

Trupul nostru este o comunitate de celule

În fiecare zi, datorită procesului firesc de uzură, pierdem sute de miliarde de celule (ale pielii, foliculare, ale învelișului tractului digestiv etc.). Pentru ca viața să continue, este necesar ca aceste celule să fie zilnic înlocuite. Asta este treaba celulelor stem. Celula stem e, de fapt, un alt termen pentru celula embrionară. Dar după ce ne naștem, nu mai suntem un embrion și nu mai putem numi astfel aceste celule. Oamenii de știință le-au numit celule stem.

Dacă punem într-un vas Petri o cultură de celule stem, ele se divid la fiecare 10-12 ore. La început e una, apoi două, patru, opt, șaisprezece, treizeci și două... După o săptămână avem 50.000 de celule. Acestea sunt identice din punct de vedere genetic, fiindcă provin de la un singur părinte.

Împărțim apoi celulele în trei vase Petri diferite și modificăm compoziția chimică a mediului de cultură din aceste vase. Ce e mediul de cultură? Este echivalentul sângelui. Dacă creștem celule de șoareci, analizăm sângele șoarecilor, vedem din ce e alcătuit și urmărim să creăm o versiune sintetică a lui. Dacă creștem celule umane, analizăm compoziția sângelui uman și creăm mediul de cultură astfel.

Deci punem celule identice din punct de vedere genetic în trei vase cu un mediu de cultură ușor diferit din punct de vedere chimic. Într-un vas celulele formează mușchi, în al doilea formează os și în al treilea formează celule adipose. Ce anume determină soarta

Lupul cel bun

ce există
în ființa noastră,
în universul lăuntric
al fiecăruia dintre noi

de profesor de yoga Gregorian Bivolaru

În cele ce urmează, am să vă prezint o interesantă povestire cu tâlc ce provine din tradiția veche amerindiană. Subliniem încă de la început că această povestioară ilustrează existența în microcosmosul ființei umane a două nivele distincte de conștiință.

Totodată, este esențial să rețineți că această povestioară integrează implicit, într-o manieră criptică, existența și manifestarea neîncetată a *Legii rezonanței oculte*[®] și că ea este, în același timp, profund simbolică. Învățătura ei poate fi aplicată cu succes atât în spiritualitate, cât și în strategiile care urmăresc să trezească și să dinamizeze într-un mod armonios inteligența emoțională. În ultima vreme, acest gen de inteligență a trezit interesul psihologilor și, încetul cu încetul, s-a ajuns să-i fie evidențiată din ce în ce mai mult valoarea.

Conținutul acestei povestioare este următorul:

Într-una din zile, un adolescent s-a dus la bunicul său, care era totodată conducătorul unui trib amerindian. Bunicul întruchipa atât pentru el, cât și pentru ceilalți membri ai tribului, un veritabil model de seninătate, de bunătate, de compasiune, de bunăvoință și de înțelepciune.

După ce a ajuns în fața bunicului, adolescentul a început să i se confeseze și a vorbit cu sinceritate despre frustrările sale, despre nefericirea lui și chiar i-a mărturisit că adeseori este chinuit, că se simte devorat, sfâșiat de stări de furie; i-a spus că în unele zile intensitatea acestor emoții nefaste pe care le trăiește îl sperie.

Apoi a subliniat că în multe cazuri aceste stări îl acapareză, îl fac să sufere zile în șir, iar aceste trăiri dureroase apar din nou și din nou.

În finalul acestei confesiuni, adolescentul i-a spus bunicului său că deja se simte victima acestor dezlănțuiri emoționale care îl storc de vlagă, îl torturează și îl fac să considere că viața sa este un iad.

Spre uimirea sa, bunicul i-a mărturisit la rândul său următoarele:

„Dragul meu, e necesar să știi că atunci când am fost adolescent ca și tine, și eu mă confruntam din când în când cu stări de acest gen, chinuitoare, copleșitoare, care în final mă umpleau de amărăciune, de mânie atât împotriva mea, cât și împotriva ființelor din jurul meu pentru care ajunsesem să simt chiar stări de ură (mai ales atunci când descopeream că acești oameni care erau răi cu mine, vicleni și îndârjiți, nu simțeau, în marea lor majoritate, vreun regret nici atunci când îmi făceau rău, nici după aceea).”

Mukula mudra

Gestul cel generator de echilibru al mugurelui

*Mukula mudra se aseamănă cu bobocul unei flori de lotus (de aici denumirea de Gestul mugurelui). Mai poartă numele de *samana vayu mudra* (Gestul de dinamizare a suflului subtil *samana vayu*), *shukri mudra* (Gestul de amplificare a stării de puritate) sau *tridosha naashak mudra* (Gestul de armonizare al celor trei *dosha*-uri).*

